

Thulesen Dahl ikke diskutere med os, så ville han gerne, og så ville han ikke alligevel. Hver gang vi nævner emnet her i salen, får vi en ny historie om en fysioterapeut, som alligevel blev genansat, eller om et plejehjem, der fik øget bevillingerne, og så gør det ikke noget, at de ældre skal betale mere for maden.

Om hr. Thulesen Dahl stadig slinger, eller om han allerede ligger og bider i græsset, skal jeg lade andre om at vurdere. Men hans forhindringsløb har i hvert fald ikke været noget kønt syn, og det er det billede af Dansk Folkeparti, der står tilbage, heller ikke. Det er et parti, der ligner alle de andre nedskæringspartier: ansvarligt over for regering og byrådskolleger og uansvarligt over for de ældre borgere, villigt til at løbe fra ethvert valgløfte og parat til at skære ned på velfærden, hvis det er prisen for at få magt.

I disse dage ser vi, hvordan arbejdsløsheden stiger. Hver eneste dag hører vi om nye fyringer, og det er ikke kun et problem for samfundsøkonomien, men også for de mennesker, der bliver ramt, både de fyrede selv og deres familier. Forleden var det porcelænsfabrikken Royal Copenhagen, der fyrede 175 mennesker. Gennemsnitsalderen blandt de fyrede er lidt over 50 år, og der er desværre ikke udsigt til, at mere end halvdelen af dem kommer i arbejde igen. Trods regeringens pæne ord om det grå guld er virkeligheden jo, at det er næsten umuligt at få arbejde, hvis man bliver arbejdsløs, når man er over 50 år.

Vi har fra Enhedslistens side fremlagt en beskæftigelsesplan, der vil skaffe over 30.000 flere i arbejde. Det er jo en absurd situation, at arbejdsløsheden blandt bygningsarbejderne eksploderer, samtidig med at mange mennesker er boligløse, og det er lige så absurd, at så mange mennesker bliver nedslidt af at skulle løbe alt for hurtigt på deres arbejde, samtidig med at andre bliver syge af at gå arbejdsløse.

Enhedslisten foreslår, at vi erstatter den nuværende vækst i antallet af nedslidte og arbejdsløse med en vækst i antallet af glade mennesker. Både de mennesker, der kommer i arbejde, der ikke længere skal løbe helt så hurtigt, fordi der bliver flere om arbejdet, og de mange børn, ældre og syge, der kan få en bedre velfærd, vil blive gladere. Det er nærmest forbryderisk, at vi lader så mange gå ledige, samtidig med at børn ikke kan få omsorg nok fra pædagoger, at skoleelever ikke kan få tid nok sammen med læreren, og at ældre ikke har en hjemmehjælper, der har

tid til at holde lidt i hånd, når der er behov for dét.

Kommuner og amter har råbt så højt som aldrig før om, at regeringens velfærdslofter ikke hænger sammen med de alt for stramme økonomiske rammer. Også mange borgerlige borgmestre har sagt fra over for regeringen, og forhåbentlig lykkes det at skabe et så stort pres på de kommunale forhandlere, at de siger nej til at indgå en aftale, hvis der ikke bliver givet økonomisk mulighed for en ordentlig velfærd.

Kl. 17.15

Men man kan frygte, at regeringen i stedet går den modsatte vej og skærer på kravene til velfærden. Vi har allerede set, hvordan socialministeren har givet mulighed for øget magtanvendelse og elektronisk overvågning af de ældre, så personalet på plejehjemmene kan skæres ned, og i den hemmelige rapport om handicapområdet, som blev lækket til pressen, er der forslag om at samle de handicappede på store institutioner med elektronisk overvågning for at spare personale.

Mon ikke mange vælgere stadig kan huske V's og K's løfter under valgkampen: »Mennesket før systemet, væk med stregkoder og minuttyranni«. V og K vil helt klart helst glemme de løfter, for det, der nu lægges op til, er en menneskefjendsk politik. Det er systemet før mennesket.

På trods af at Danmark er et af de rigeste lande i verden, på trods af at de multinationale firmaer kunne bidrage med milliarder til velfærden, hvis man krævede, at de betalte skat i Danmark, er velfærden nu ved at blive skåret ned. Regeringen og Dansk Folkeparti sætter hensynet til profit og marked over mennesker.

De almene boliger skal sælges, så de, der ikke har råd til millionvillaer, vil få færre valgmuligheder og længere ventelister. Der spildes 0,5 mia. kr. på at gennemtvinge, at private kan tjene penge på hjemmehjælp, selv om næsten ingen ældre ønsker at benytte tilbuddet og hellere ville have flere timers hjemmehjælp. Sundhedsvæsenet gøres til et marked, hvor de bedste reklamer vinder, mens patienterne taber, og der lukkes og sælges sygehuse over hele landet.

I Midt- og Vestjylland lider pendlerne under udliciteringen til Arriva. Bornholmerne skal ikke længere kunne sejle til København. Man skal nu betale for at få en voksenuddannelse, og på gymnasierne lægges der op til større klasser. Flygtninge, indvandrere og unge får en så lav ydelse, at de ikke kan leve af den. Selv børnepasningen skal der nu tjenes penge på, og bør-